

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **JUDr. P. P.**, zastoupen Mgr. Barbarou Wilczkovou, advokátkou se sídlem Ostrava, Stodolní 741/15 proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem v Ostravě, 28. října 117, k žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného **o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu** ze dne 29. března 2012 čj. MSK 34403/2012,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení

[1] Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125c odst.1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen zákon o silničním provozu), porušením ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu v návaznosti na ust. § 9 odst. 1 písm. u) vyhl. Ministerstva dopravy a spojů č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích, kterého se měl dopustit tím, že dne 20.11.2011 v 9:49 hod. v Ostravě-Vítkovicích, na ul. Rudná, za ul. Zkrácená, ve směru jízdy do Poruby, řídil motorové vozidlo tovární značky VW Tiguan, X, přičemž v místě, kde je svislým dopravním značením (B 20a) „nejvyšší dovolená rychlost“ stanovená rychlost jízdy nejvýše 50 km/h, mu byla naměřena silničním laserovým rychloměrem MicroDigiCam LTI okamžitá rychlost 74 km/h po odečtu možné odchylky rychloměru ± 3 km/h, jel rychlostí nejméně 71 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci o 20 km/h a více. Za uvedené jednání mu byla podle ustanovení § 125c odst. 4 písm. e) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 2.500,- Kč. Současně mu byla podle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku v částce 1.000,- Kč, kterou paušálně stanoví vyhl. MV č. 231/1996 Sb., ve znění vyhlášky č. 340/2003 Sb. Splatnost pokuty a nákladů řízení byla stanovena do 30 dnů od nabytí právní moci napadeného rozhodnutí.

[2] Správní orgán I. stupně, Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností rozhodl dne 25.1.2012, pod č.j. SMO/027640/12/DSČ/Jaš, tak že žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku, jak je uvedeno v odstavci [1] tohoto rozsudku, za což mu byla uložena sankce uvedená rovněž v odstavci [1] tohoto rozhodnutí. Správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že za důkazní základ pro své rozhodování správní orgán vzal záznam o přestupku se snímkem č. 14, ověřovací list silničního laserového rychloměru, osvědčení policisty opravňující ovládat laserový měřič, úřední záznam pprap. D., výpis z evidenční karty řidiče, mapu, fotografii dopravního značení, Příkaz Magistrátu města Ostravy ze dne 07.12.2011, doručenkou, odpor proti příkazu ze dne 31.12.2011, předvolání obviněného k ústnímu jednání v přestupkové věci, doručenkou, omluvu k ústnímu jednání a protokol o ústním jednání v nepřítomnosti a návrh na postoupení věci podle místa bydliště a pracoviště. Ze záznamu o přestupku vyplývá: snímek fotografie zachycuje vozidlo tovární značky VW Tiguan, RZ: X, číslo snímku 14, rychlost 74 km/h, limit 50 km/h, datum a čas 20.11.2011, 09:49:05, stanoviště: Rudná, Zkrácená, výrobní číslo zařízení UX018452. Z ověřovacího listu silničního radarového rychloměru MicroDigiCam LTI výrobní číslo UXO18452 plyne, že splňuje všechny požadované metrologické parametry uvedené v certifikátu Českého metrologického institutu o schválení typu měřidla - ověřovací list č. 8012-OL-70275-10 ze dne 22.11.2010. Doba platnosti ověření rychloměru končí dne 21.11.2011. Z osvědčení Policie ČR plyne, že policista D. O., který prováděl měření silničním radarovým rychloměrem, je oprávněn k ovládání měřiče rychlosti. Z fotodokumentace plyne, že ul. Rudná, hned za křížením s ul. Závodní, je označena svislým dopravním značením (B 20a) - "Nejvyšší dovolená rychlost" s nejvyšší stanovenou rychlostí jízdy 50

km/h. Správní orgán poté, co obdržel oznámení o přestupku, posoudil předložené důkazní materiály, a jelikož neměl pochybnosti o tom, že obviněný z přestupku se přestupku dopustil, vydal dne 7.12.2011 Příkaz č.j. SMO/396150/11/DSC/Jaš, sp. zn. S-SMO/379697/11/DSC. Příkaz byl obviněnému doručen dne 22.12.2011 formou fikce doručení, dne 23.12.2011 mu byl vložen do schránky. Proti uvedenému příkazu si obviněný podal ve lhůtě odpor, který byl správnímu orgánu doručen dne 2.1.2012. Obviněný zaslal správnímu orgánu omluvu k ústnímu jednání ze dne 18.1.2012, doručenou správnímu orgánu dne 19.1.2012, ve které jako důvody, proč se nemůže k jednání dostavit, uvedl: 1) jednání u Obvodního soudu pro Prahu 8, ve věci sp. zn. 122 EC 40/2011, předmět řízení je zaplacení smluvní pokuty, 2) i přes skutečnost, že jednání u Obvodního soudu pro Prahu 8 bylo odročeno, nemůže se dostavit z důvodu jednání u stavebního úřadu v Mělníku, 3) účast mu neumožňují ani bezprostředně navazující důvody, a to příprava maturitního plesu v Lucerně (26.1.2012) a odlet do Havany – Kuba (28.1.2012), kdy účelem cesty je podpora podnikatelů v severomoravském regionu. Dále v omluvě obviněný uvádí, že nesouhlasí s projednáním přestupku bez jeho přítomnosti, neboť správní orgán nemá (jak vyplývá mimo jiné z odůvodnění jeho příkazu ze dne 7.12.2011) dostatek podkladů pro správné právní posouzení věci. Současně avizoval, že zašle návrh podle § 55 odst. 3 zákona o přestupcích na postoupení věci správnímu orgánu podle místa jeho trvalého bydliště a pracoviště. Dne 23.1.2012 v 9.00 hod. se obviněný k ústnímu jednání nedostavil. Správní orgán přestupek projednal podle § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, v nepřítomnosti obviněného z důvodu, že obviněný, ač si doručené předvolání k ústnímu jednání osobně převzal, se na určený termín ke správnímu orgánu nedostavil a písemnou omluvu, kterou zaslal správnímu orgánu, správní orgán neuznal, neboť neshledal důležitý důvod omluvy. K námitce obviněného, že umístění dopravní značky zřejmě nesplňuje příslušné předpisy a normy, správní orgán uvádí, že z pořízené fotodokumentace jednoznačně plyne, že pozemní komunikace ul. Rudná, za ul. Závodní, ve směru do Poruby, je řádně označena svislým dopravním značením (B 20a) – „Nejvyšší dovolená rychlost“ s nejvyšší stanovenou rychlostí jízdy 50 km/h, které není žádným způsobem překryté a je dobře viditelné. Obviněný neuvádí žádnou konkrétní skutečnost, proč by dopravní značení mělo být umístěno v rozporu s právními předpisy. Tato jeho námitka nemůže obstát proti jednoznačnému důkazu – fotografií dopravního značení, obzvláště pokud správní orgán vezme v potaz vyjádření obviněného v oznámení přestupku – odevzdání věci, do kterého vepsal, že „dopravní značku 50 neviděl“. K požadavku obviněného na provedení svědecké výpovědi spolujezdce správní orgán uvádí, že podle ust. § 52, správního řádu účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení, správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Správní orgán vyhodnotil, že provedení svědeckých výpovědí je vzhledem ke zjištěnému skutkovému stavu věci nadbytečné. Co se týče výslechu svědka k diskriminačnímu způsobu výběru zastavovaných vozidel, správní orgán uvádí, že není v jeho kompetenci posuzovat práci Policie ČR a vyhodnocovat jednotlivé služební zákroky. V této záležitosti obviněný s případnými námitkami odkazuje na příslušné krajské ředitelství Policie ČR. Správní orgán posoudil předložené důkazní materiály samostatně i v příčinné souvislosti, kdy tyto shledal jako plně prokazující skutečnost, že jmenovaný překročil v obci nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/h stanovenou svislým dopravním značením (B 20a) – „Nejvyšší dovolená rychlost“ tím, že

jel v daném úseku okamžitou rychlostí 74 km/h, což bylo zcela spolehlivě zadokumentováno silničním laserovým rychloměrem MicroDigiCam LTI a pořízenou fotodokumentací, na níž je zcela zřetelně zachyceno motorové vozidlo VW Tiguan, RZ: X, číslo snímku 14, rychlost 74 km/h, limit 50 km/h, datum a čas 20.11.2011, 9:49:05, stanoviště: Rudná, Zkrácená, výrobní číslo zařízení UXO18452. Označení pozemní komunikace ul. Rudná, za ul. Závodní, svislým dopravním značením (B 20a) – „Nejvyšší dovolená rychlost“ s nejvyšší stanovenou rychlostí jízdy 50 km/h, vyplývá z fotodokumentace dopravního značení. Při ukládání sankce správní orgán postupoval v souladu s ust. § 12 odst. 1 zákona o přestupcích a přihlédl k závažnosti přestupku, ke způsobu jeho spáchání, následkům, k okolnostem, míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele. Správní orgán přihlédl k okolnosti, že jmenovaný překročením nejvyšší dovolené rychlosti v obci mohl bezprostředně ohrozit bezpečnost a plynulost silničního provozu, kdy tímto mohlo v konečném důsledku dojít k dopravní nehodě. Překročením nejvyšší dovolené rychlosti je ohrožen zájem společnosti chráněný zákonem – život, zdraví a majetek osob, neboť s překročením rychlosti bezprostředně souvisí prodloužení brzdné dráhy vozidla a tím pádem se zvyšuje riziko nehodovosti, zejména uvážíme-li, že v obcích převládá zvýšený pohyb jiných účastníků silničního provozu. Správní orgán při uložení stanovené výše sankce přihlédl ke skutečnosti, že k bezprostřednímu ohrožení jiných účastníků provozu na pozemní komunikaci nedošlo. Jednání nemělo žádný bezprostřední následek.

[3] Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností ze dne 25. ledna 2012 čj. SMO/027640/12/DSČ/Jaš ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu potvrdil. V odůvodnění uvedl, že krajský úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí, jakož řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy, a dospěl k následujícím závěrům. Pokud jde o průběh řízení, neshledal krajský úřad žádné vady, které by mohly mít vliv na zákonnost rozhodnutí. Správní orgán prvního stupně zahájil řízení vydáním příkazu, proti kterému si obviněný podal včas odpor. Podáním odporu byl příkaz zrušen, správní orgán prvního stupně nařídil ústní jednání na 23. ledna 2012, kdy zaslal předvolání k ústnímu jednání obviněnému na adresu trvalého pobytu, určenou do vlastních rukou v souladu s ustanovením § 19 a § 20 správního řádu. Písemnost byla adresátovi doručena dne 6. ledna 2012. Jelikož termín ústního jednání byl stanoven na 23. ledna 2012, bylo předvolání obviněnému doručeno s dostatečným předstihem před ústním jednáním (ustanovení § 59 správního řádu). Obviněný dne 18. ledna 2012 zaslal omluvu z ústního jednání, kdy uvedl, že ve stejný den, tj. 23. ledna 2012, má jednání u soudu, které bylo odročeno. Jako další důvod své nepřítomnosti uvedl jednání u stavebního úřadu Mělník (zde však neuvedl konkrétní datum jednání), dalším následným důvodem jeho neúčasti u ústního jednání byly organizační přípravy na maturitní ples v Lucerně (26.1.2012) a odlet do Havany – Kuba (28.1.2012). Krajský úřad souhlasí s postupem správního orgánu prvního stupně, který tyto omluvy nepřijal, a věc projednal v nepřítomnosti obviněného. Přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o přestupcích byl obviněnému prokázán v souladu s ust. § 3 správního řádu. Na záznamu o přestupku ze dne 22.5.2011 je vyfotografováno osobní motorové vozidlo, RZ X, rychlost vozidla byla změřena silničním laserovým rychloměrem na ulici Rudá u ulice Zkrácená v Ostravě.

Rychlost vozidla byla v okamžiku měření 74 km/h. Po odečtení možné odchylky rychloměru (± 3 km/h) byla nejnižší naměřená rychlost vozidla 71 km/h. Nejvyšší dovolená rychlost v místě měření byla stanovena dopravním značením B20a „nejvyšší dovolená rychlost“ na 50 km/h. Silniční laserový rychloměr MicroDigiCam LTI byl řádně ověřen dne 22.11.2010, což vyplývá z ověřovacího listu č. 8012-OL-70275-10. Krajský úřad dodává, že měření bylo prováděno v souladu s návodem na obsluhu výše uvedeného zařízení, a tudíž byl přestupek zjištěn bez důvodných pochybností. Dopravní značení B20a „Nejvyšší dovolená rychlost“ zde 50 km/hod v místě měření rychlosti bylo umístěno v souladu s právními předpisy. V tomto případě se jedná pouze o podpůrné dopravní značení, neboť nelze odhlédnout od ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, kde je uvedeno, že v obci je podle tohoto ustanovení nejvyšší dovolená rychlost 50 km/hod., a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km/hod. Obviněný si byl moc dobře vědom, že se nachází v obci, věděl, že projíždí křižovatkou, která ruší předchozí dopravní značení a měl vědět, že pokud nevidí dopravní značení, má jet maximálně 50 km/h rychlostí, neboť tak mu to nařizuje zákon, se kterým je jako účastník silničního provozu mající platné osvědčení k řízení motorových vozidel prokazatelně obeznámen. Krajský úřad se ztotožňuje se správním orgánem prvního stupně ve výši uložených sankcí, které byly obviněnému uloženy, neboť právě okolnost, že obviněný nemá v evidenční kartě řidiče žádné záznamy za přestupky, byla tou hlavní pro uložení sankce na spodní hranici zákonné sazby. Zákonem stanovené sankční rozpětí pokuty je 2.500,- Kč do 5.000,- Kč. Od uložení sankce v tomto konkrétním případě nelze upustit podle ust. § 125c odst. 8 zákona o silničním provozu.

Obsah žaloby

[4] Žalobce žalobou ze dne 5.6.2012 (u soudu napadlo dne 13.6.2012) se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému a uložení povinnosti žalovanému k úhradě nákladů řízení spočívající v zaplacení soudního poplatku ve výši 3.000,- Kč do tří dnů od právní moci rozhodnutí. V žalobě konkretizoval následující žalobní body:

1/ k záznamu o přestupku ke snímku č. 14. Tento byl pořízen v rozporu se základní charakteristikou rychloměru - rozsah vzdálenosti měření. Ze snímku č. 14 vyplývá, že vzdálenost při měření byla 186,0 m, přičemž podle základní charakteristiky rychloměru MicroDigiCam jako dodavatele společnosti u ATS-TELCOM PRAHA a.s. je rozsah vzdálenosti měření 50 až 170 m. Jako důkaz předložil charakteristiku rychloměru;

2/ k osvědčení č. 0014 k ovládání laserového měřiče rychlosti ze dne 13.10.2010 vystavené Policií ČR nebyla přezkoumána otázka oprávněnosti vydání tohoto osvědčení a není zřejmé, na základě jakého oprávnění Policie ČR uvedené osvědčení vystavila;

3/ návod na obsluhu laserového měřiče rychlosti. Ač žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí na str. 3 uvádí, že měření bylo prováděno v souladu s návodem, a tudíž byl přestupek zjištěn bez důvodných pochybností, tento závěr nemá oporu v žádném z důkazů, neboť návod na obsluhu laserového měřiče není součástí spisu;

4/ vypnutí světelné signalizace na křižovatce před místem měření dne 20.11.2011 v době provádění měření rychlosti. K místu, kde bylo prováděno měření rychlosti, se přijíždí ke křižovatce Rudná – Závodní z mostu s klesáním, což znamená nutnost řidičů brzdit. Záměrně byla světelná signalizace vypnuta, aby vozidla cestou z klesání nabrala potřebnou rychlost k měření s následným postižením jako přestupek;

5/ nezákonné zahájení řízení správním orgánem I. stupně, jestliže místní šetření dne 4.12.2011 bylo provedeno před zahájením řízení. Správní orgán I. stupně provedl ohledání místním šetřením před zahájením řízení o přestupku a postupoval v rozporu s ust. § 18 odst. 1 správního řádu;

6/ vydání rozhodnutí orgánem I. stupně dne 25.1.2012 – v den, kdy nebylo nařízeno jednání a ani o tomto nebyl vyrozuměn. Ve věci bylo nařízeno jednání na 23.1.2012, k němuž se řádně omluvil, správní orgán přesto projednal přestupek v jeho nepřítomnosti, přičemž vydal rozhodnutí až dne 25.1.2012; tento postup je v rozporu se správním řádem;

7/ nesprávný výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně – nesprávná právní kvalifikace a rozpor s odůvodněním rozhodnutí žalovaného. Právní kvalifikace je založena na porušení ust. § 4 písm. c/ zákona o silničním provozu v návaznosti na ust. § 9 odst. 1 písm. u/ vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 30/2001 Sb. Žalovaný však dopravní značce přikládá toliko podpůrný význam, a ačkoliv potvrdil uvedenou právní kvalifikaci použitou správním orgánem I. stupně, sám v odůvodnění zdůraznil zcela odlišnou právní kvalifikaci (str. 6) s odkazem na ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu;

8/ rozhodnutí žalovaným o odvolání ve věci samé před vyřešením otázky námítky podjatosti úřední osoby. Žalovaný rozhodl o odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve věci samé za situace, kdy nebyla pravomocně vyřešena otázka námítky podjatosti úřední osoby správního orgánu I. stupně. Tímto procesním postupem žalovaný vytvořil „procesní zkrat“, když nebylo možné za situace potvrzení rozhodnutí ve věci samé následně rozhodnout jinak v otázce námítky podjatosti úřední osoby, než ji zamítnout.

Vyjádření žalovaného

[5] Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě popřel oprávněnost žaloby, vyjádřil se k jednotlivým bodům, předložil výňatek z blíže neoznačeného dokumentu, který se týká používání systému MicroDigiCam. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

[6] Ve správním spise správního orgánu I. stupně je založeno

- oznámení přestupku ze dne 20.11.2011, včetně fotografie s laserového zařízení, na kterém uvedeno vozidlo RZ X OZN, rychlost 74 km/h, datum 20.11.2011 v 9:49:05, vzdálenost 186,0 metrů, místo měření Rudná, Zkrácená, limit místa 50 km/h,
- ověřovací list č. 8012-OL-70275-10 z 22.11.2010,
- osvědčení opravňující D. O. k ovládání laserového měřiče rychlosti systému Micro Digi Cam LT ze 13.10.2010,
- úřední záznam ze dne 20.11.2011 sepsaný vrchním asistentem pprap. D. J.,
- fotokopie situace s dopravní značkou B20 ze dne 4.12.2011 z 12:30 hod.,
- příkaz Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně-správních činností ze dne 7.12.2011 č.j. SMO/396150/11/DSČ/Jaš,
- odpor proti příkazu ze dne 31.12.2011,
- předvolání obviněného k ústnímu jednání na 23.1.2012 ze dne 3.1.2012 s doručením dne 6.1.2012,
- omluva z ústního jednání ze dne 18.1.2012, doručena 19.1.2012,
- návrh ze dne 21.1.2012 o postoupení věci správnímu orgánu podle místa trvalého bydliště a pracoviště obviněného,
- protokol o ústním jednání ze dne 23.1.2012.

[7] Dne 25.1.2012 bylo vydáno rozhodnutí č.j. SMO/027640/12/DSČ/Jaš.

[8] Námitky podjatosti úřední osoby Mgr. R. J. podané obviněným u správního orgánu I. stupně 22.2.2012, sepsané 18.2.2012.

[9] Proti rozhodnutí orgánu I. stupně bylo podáno u téhož správního orgánu dne 22.2.2012 odvolání a dne 29.2.2012 podáno doplnění odvolání a toto dne 1.3.2012 předloženo k rozhodnutí Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje.

Právní úprava

[10] Podle ust. § 4 odst. 1 písm. b) zákona č.361/2000 Sb. *při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem, pokyny policisty, pokyny osob oprávněných k řízení provozu na pozemních komunikacích podle § 75 odst. 5, 8 a 9 a zastavování vozidel podle § 79 odst. 1 a pokyny osob, o nichž to stanoví zvláštní právní předpis, 5) vydanými k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích.*

[11] Podle ust. § 4 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. *při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.*

Právní posouzení věci samé

[12] Soud nejdříve konstatuje, že zdejší soud rozhodnutím ze dne 13.2.2014 čj. 58A 33/2012-26 rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, neboť za důvodnou uznal námitku pod bodem 1 a 7. Proti rozhodnutí zdejšího soudu podal žalovaný kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud uznal za důvodnou a rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud se neztotožnil s názorem o důvodnosti žalobních bodů 1) a 7) a uvedl, že „*ve výroku rozhodnutí, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku, figuruje odkaz na porušení zákazu stanoveného dopravní značkou B 20a a na § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. S tím plně koresponduje i odůvodnění tohoto rozhodnutí. V něm je uvedeno, že řidič vozidla (žalobce) se poté, co byl zastaven policejní hlídkou, hájil tím, že dopravní značku omezující rychlost neviděl. Dále se opakovaně uvádí, že umístění dopravní značky B 20a je podle fotodokumentace ve spise dobře viditelné. V odůvodnění správního rozhodnutí odvolacího orgánu stojí, že nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h byla v předmětném úseku stanovena dopravním značením B 20a. Tato dopravní značka byla umístěna v souladu s právními předpisy a je v předmětném úseku dobře viditelná. I rozhodnutí odvolacího orgánu poukazuje na § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Pouze nad rámec nosných prvků odůvodnění je uvedeno, že dopravní značení B 20a je v měřeném úseku umístěno podpůrně, neboť i kdyby tam bývalo chybělo, muselo by se vycházet z ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, kde je uvedeno, že v obci lze jet nejvyšší povolenou rychlostí 50 km/h. I kdyby žalobce býval dopravní značku přehlédl, nemění to nic na tom, že si musel být vědom toho, že se nachází v obci a smí jet maximálně rychlostí 50 km/h. Z uvedeného zřetelně plyne, že správní orgány bez pochybností konstatovaly porušení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, konkrétně nerespektování dopravní značky B 20a, která v předmětném úseku nařizovala nejvyšší povolenou rychlost 50 km/h. Výrok a odůvodnění proto v nesouladu nejsou“.*

[13] Dále Nejvyšší správní soud, pokud se týká žalobního bodu 1) vyslovil, že na č. l. 5 správního spisu se nachází ověřovací list použitého silničního laserového rychloměru, který byl vydán Českým metrologickým institutem. Ve spise se nacházejí také fotografie měřeného místa, záznam policisty a fotografie vozidla při měření včetně výstupu z měřicího zařízení. Návod k obsluze přístroje byl doložen až jako reakce na žalobní argumenty stěžovatele. Zde lze poukázat na četnou judikaturu Nejvyššího správního soudu, který se obdobnou situací několikrát zabýval. Dokumenty založené ve spise v této věci je možno podle judikatury považovat za podklady, které zpravidla postačují k vydání rozhodnutí, že se obviněný dopustil přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti (obdobně viz rozsudek č. j. 3 As 9/2013 - 35, www.nssoud.cz). Další dokazování se vede jenom tehdy, pokud účastník řízení zpochybní

postup při měření či jiné skutečnosti. Teprve potom je třeba vyslechnout příslušné policisty a zjišťovat, zda prováděli měření v souladu s návodem k obsluze apod. (v dalších podrobnostech viz též rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 3 As 9/2013, 3 As 29/2011, či 1 As 45/2013, přiměřeně viz též usnesení Ústavního soudu ze dne 1.6.2011, sp. zn. IV. ÚS 868/11). V předmětné věci ovšem ve správním řízení nebyl konkrétní způsob měření nikterak kvalifikovaně (ani jakkoliv jinak) zpochybněn. Proto správní orgány nemusely nutně založit do spisu předmětný návod.“

[14] Nejvyšší správní soud, tak jak již uvedeno v odstavcích [12 a 13] tohoto rozsudku, dospěl k závěru, že ani jeden z dvojice důvodů, pro něž krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu k dalšímu řízení, neobstojí.

[15] Pokud se týká žalobní námitky pod bodem 1) a 3), soud odkazuje především na uvedené v odstavci [13] tohoto rozsudku. Dále žalovaný předložil v průběhu soudního řízení nejdříve pouze část manuálu uživatele systému Micro DigiCam a posléze celý manuál. Z tohoto manuálu mimo jiné zjištěno, že měřicí rozsah systému Micro DigiCam je 25-400 metrů, systém je navržen tak, aby snímal obrázky ze vzdálenosti 50 až 170 metrů od měřicího místa, optimální vzdálenost 50-140 metrů, avšak dobré osvětlení a zaostření umožňuje vzdálenost prodloužit. Dále, že k sejmutí obrazu dochází v okamžiku, kdy zařízení porovná naměřenou rychlost s limitem pro zachycení a pokud tato rychlost je vyšší nebo rovna definovanému limitu, provede zachycení. Místo měření se nacházelo na rovném přehledném úseku, měření probíhalo v dopoledních hodinách, předmětný silniční laserový rychloměr byl ověřen Českým metrologickým institutem, doba platnosti ověření tohoto konkrétního rychloměru končila dne 21.1.2011 a byl ovládán policistou, který byl oprávněn k jeho ovládání na základě osvědčení č. 0014. Vzhledem k uvedenému dospěl soud k závěru, že rychloměr MicroDigiCam byl použit v souladu s návodem na jeho používání. Soud nevyhověl návrhu žalobce o provedení důkazu svědeckou výpovědí K.H., předsedy představenstva TELCOM Praha, a. s., či znaleckého posudku k otázce přesnosti měření, neboť neshledal k tomu, vzhledem k zjištění z manuálu pro obsluhu předmětného zařízení důvod. Vzhledem k tomu, že žalobce ve správním řízení nenamítal absenci návodu na obsluhu laserového měřiče, neměl správní orgán důvod návod na obsluhu do správního spisu zakládat. Žalobní body 1) a 3) byly vyhodnoceny jako nedůvodné.

[16] Stejně tak byl jako nedůvodný vyhodnocen žalobní bod 2). K měření rychlosti vozidel za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích je oprávněna policie a obecní policie (§ 79a odst. 1 zákona o silničním provozu). Policie rovněž vykonává dohled na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, a to tak, že kontroluje dodržování povinností účastníků a pravidel provozu na pozemních komunikacích (§ 124 odst. 9 písm. a/ zákona o provozu na pozemních komunikacích). Podle § 62 odst. 1 zákona o policii policie může, je-li to nezbytně nutné pro plnění jejích úkolů, pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy osob a věcí nacházejících se na místech veřejně přístupných a zvukové, obrazové

nebo jiné záznamy o průběhu úkonu. Na základě uvedeného soud konstatuje, že oprávnění příslušníků Policie měřit rychlost vozidel je právně upravena (viz citovaná právní ustanovení v tomto odstavci). Namítané osvědčení 0014 potvrzuje, že policista, který prováděl měření rychlosti, je oprávněn uvedený laserový měřič používat. Je vnitřní záležitostí Policie, jakým způsobem proškolení policisty deklaruje.

[17] K žalobnímu bodu 4 – vypnutí světelné signalizace. Předně soud konstatuje, že řidič s odkazem na právní ustanovení citované v odstavci [10] tohoto rozsudku je povinen řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích. Žalobce projížděl místem, a to jak před křižovatkou Rudná – Závodní, tak i za touto křižovatkou, kde dle ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu směl jet rychlostí nejvýše 50 km/h; skutečnost, že do předmětné křižovatky se sjíždí z mostu s klesáním, nic nemění na povinnosti řidiče nepřekročit zákonem povolenou rychlost, a to i za situace, že řidič musí použít brzdy. Soud v této souvislosti nezkoumal důvod vypnutí světelného signalizačního zařízení, neboť tento nemůže ovlivnit neplnění povinností řidičů dodržovat stanovenou rychlost.

[18] K žalobnímu bodu 5). Soud stejně tak nepřisvědčil této námitce. Pořízení fotografie z místa spáchání přestupku, ohledně umístění dopravní značky, která je následně založena do spisu, soud nepovažuje za důkazní prostředek ohledání na místě samém. Nezákonnost rozhodnutí v důsledku vady řízení spočívající v tom, že zmíněná fotografie byla pořízena před zahájením řízení (fotografie pořízena dne 4.12.2011, oznámení o zahájení řízení dne 6.1.2012), jak tvrdí žalobce, soud nesdílí. V první řadě je nutno konstatovat, že fotografie byla pořízena ještě přede dnem vydání příkazu dne 7.12.2011. Koncepce přestupkového řízení vychází z požadavku rychlého, hospodárného a co nejméně formálního řízení vedeného správním orgánem. Jestliže správní orgán dne 6.1.2012 zahájil správní řízení s nařízením ústního jednání na den 23.1.2012, pak z důvodu právě rychlého řízení, je jeho povinností mít shromážděny všechny podklady v takovém rozsahu a kvalitě, aby mohlo být rozhodnuto.

[19] K žalobnímu bodu 6. Soud nesdílí názor žalobce ohledně nezákonného postupu správního orgánu, jestliže správní orgán I. stupně rozhodl až dne 25.1.2012 a nikoliv v den ústního jednání 23.1.2012. Z žádného ustanovení zákona o přestupcích ani správního řádu nevyplývá povinnost rozhodnout v den ústního jednání. Stěžejní otázkou je výklad pojmu rozhodnutí správního orgánu. Oproti úpravě soudní, kde je přesně uvedeno, že soud rozhodne při jednání a dále je uveden i postup, pokud není možné vyhlásit rozsudek po skončení jednání, které mu předcházelo, (§ 49 s.ř.s.), přičemž dále upravuje v ust. § 54 s.ř.s. lhůtu k vyhotovení písemného rozsudku, správní řád ani zákon o přestupcích takováto ustanovení nemá. Soud proto dospěl k závěru, že takovýto postup správního orgánu nezakládá nezákonnost rozhodnutí či podstatnou vadu řízení a na podporu tohoto názoru odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 6 As 29/2006 ze dne 16.10.2007.

[20] K namítanému žalobnímu bodu 7 soud odkazuje na již citovaný zrušující rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. května 2014, ve kterém vyslovil, že „lze také poukázat na to, že úprava provedená dopravní značkou (zde B 20a) je považována dle § 61 odst. 2 zákona o silničním provozu za tzv. místní úpravu provozu na pozemních komunikacích. Úprava provedená zákonem (zde § 18 odst. 4) je považována dle § 61 odst. 1 téhož zákona za tzv. obecnou úpravu provozu na pozemních komunikacích. Podle § 76 odst. 1 věta první zákona o silničním provozu je místní úprava provozu na pozemních komunikacích nadřazena obecné úpravě provozu na pozemních komunikacích. Úprava stanovená dopravní značkou B 20a je tedy nadřazena obecné povinnosti pohybovat se v obci zákonem stanovenou rychlostí. To platí i tehdy, pokud dopravní značka stanovuje stejnou maximální rychlost jako zákon sám, jakkoliv to nemá praktický dopad. Správní orgány proto po formální stránce zcela správně konstatovaly porušení zákazu stanoveného dopravní značkou B 20a a na základě toho i porušení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu“. Tedy ani tento žalobní bod nebyl shledán důvodným.

[21] K žalobnímu bodu 8 ohledně námitky podjatosti vůči pracovníkovi Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, pověřenému k úkonům v řízení, který dne 7.12.2012 vydal příkaz, dále dne 3.1.2012 vyhotovil předvolání k ústnímu jednání doručené žalobci dne 6.1.2012 a který také vedl jednání a ve věci dne 25.1.2012 vydal rozhodnutí. Co je smyslem námitky podjatosti? Vyloučit z výkonu pravomoci správního orgánu osobu, jež se na této činnosti bezprostředně podílí. Úřední osoba je podle ust. § 14 odst. 1 správního řádu podjatá tehdy, pokud o ní lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti. Podstatné pak je to, že účastník řízení musí uplatnit námitku podjatosti, jakmile se o ní dozví. Pokud je věc posuzována z pohledu včasné uplatněné námitky, pak bylo zjištěno, že žalobce tuto uplatnil proti úředníkovi, který od počátku činil úkony, avšak žalobce teprve dne 18.2.2012 sepsal námitku podjatosti, která však svým obsahem napadá procesní postup správního orgánu I. stupně, resp. jmenovaného úředníka, a následujícího dne sepsal samotné odvolání do věci samé a obě písemnosti společně dne 20.2.2012 podal na poště k přepravě. Správní orgán I. stupně vyhodnotil námitku podjatosti jako nedůvodnou, což deklaroval ve svém usnesení ze dne 28. února 2012 čj. SMO/071033/12/DSČ/Kuč. Proti označenému usnesení žalobce podal odvolání, o kterém odvolací orgán rozhodl dne 11. dubna 2012 čj. MSK 45337/2012 tak, že odvolání zamítl a napadené usnesení potvrdil. Je nutno přisvědčit žalobci, že odvolací orgán, Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor odpravy a silničního hospodářství rozhodl o odvolání ve věci samé dříve, než bylo rozhodnuto o odvolání ve věci námitky podjatosti. Jenom z tohoto pohledu se takový postup jeví jako vada řízení. Soud však tento postup neposoudil jako vadu řízení, která by sama o sobě založila nezákonnost rozhodnutí, neboť dle názoru soudu je vůbec otázkou, zda s ohledem na skutečnost, kdy byla námitka podjatosti teprve vznesena a co bylo obsahem námitky, měl vůbec správní orgán o ní rozhodovat s odkazem na ust. § 14 odst. 2 správního řádu. Dle názoru soudu žalobce ve správním řízení neuvedl žádnou relevantní námitku podjatosti, uvedl jenom okolnosti, spočívající

v postupu pověřeného pracovníka správního orgánu prvního stupně v řízení o projednávané věci.

[22] Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

[23] Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 16. července 2014

JUDr. Jana Záviská

samosoudkyně